

מי שנופל נופל ואין שני להקימו

דברי הכפר

וזרח השמש ובא השמש
שלוש מאות שישים וחמישה יום בשנה
ככה הוא זורח.
אל מקום שהשנים הולכות
לשם הוא הולך ובא
וחוזר חלילה על כל הטעויות כולן -
כי את הכול כבר עשה יפה בעיתו,
גם את העולם.

ולכול זמן ועת לכל חפץ
אם תיטיב שאת ואם לא
לפתח זמן רובץ,
אליך תשוקתו ותשוקתך אליו
שלוש מאות שישים וחמישה יום בשנה -
תשוקתך אליו.
ומי שנופל נופל ואין שני להקימו,
אל הזמן הוא נופל ואיננו -
שלוש מאות שישים וחמישה יום בשנה
נופל ואיננו.
וכבר אין זמן לכול ולמי יש חפץ
ללדת ולמות ולטעת ולעקור נטוע
עת מלחמה ועת שלום - מה כבר ההבדל?
רק חוזר על כל הטעויות כולן
שלוש מאות שישים וחמישה יום בשנה -
כל הטעויות כולן -
כי את הכול כבר עשה יפה בעיתו,
גם את העולם.

ד ו ד ו

מספר 900

י"א בטבת תשמ"ה

4.1.85

כפר הנשיא
עלון פנימי
לא לפרסום

מכיוון שלפני שבוע לא נשמע שום דבר, כמה מן החדשות השבוע תהיינה פחות טריות מן הרגיל.

*** ברוכה החוזרת - דוריס, שכבר הצליחה להשתלב בנוף בלי הרבה בעיות.

*** רענן ט. נסע לדרום-אפריקה לתקופת מה לפני החברות. ד"ש חמה לאביטל ומש-פחתה ובילוי נעים.

*** חנוכה מאחורינו - כל ערב והאירוע המיוחד שלו, המון מסיבות בבית-הילדים, וכמובן סופגניות בלי סוף.

*** מטיילי מצרים ב' חזרו עם מטען גדול של חוויות וסיפורים, שיספיק למלא לפחות תוכנית ליל שבת אחד בעתיד הלא-רחוק (אחרי פיתוח השיקופיות).

*** גם הקברט עבר בהצלחה ובאווירה חמימה, עם מצב רוח מרומם. כל הכבוד למארגנים ולמשתתפים!

*** סוף סוף, אחרי 12 חודשי ציפיה למי-יודע-איזה אסון, עברה לה גם שנת 1984. אפשר שוב לנשום ולקוות רק לימים טובים ב-1985.

סימנים לכך נראים כבר בשטח, כי מותר לי לגלות שנרשמו כבר 5 חתונות לשנה הבאה, במזל טוב. אז היזהרו, כדאי להזמין תאריך.

*** אין ספק שאנו נמצאים בעידן ה"בודקות". השבוע הופיעו שלוש, לפי מיטב ידיעתי. ברוס עבר מרחק רב למשרדו החדש על-יד השומרים בשער, בנות משפחת גולד-ברג יכולות להשתולל בתוספת לתוספת, וגם באיזור המתנדבים צמחה אחת כזאת.

*** אחרי היעדרות של 9 חודשים, גב' סולומונס חזרה "הביתה", ז.א. אחרי זמן כה רב בבית-חולים וחדר-חולים אפשר שוב לבקר אותה בביתה ואפשר לראותה בעבודה פה ושם בח"א. איזו אשת חייל!

*** יניתה חוזרת לפיזיותרפיה ואת מקומה בגן "רימון" לוקחת מיכל דדוש (גוטר). בהצלחה לשתייה.

*** ספורט: ניצחון גדול בכדורגל 2:5 על להבות הבשן בשבת, במשחק מרתק. צעירי הראגבי הפסידו. כדורסל: עוד ניצחון מול קב' גונן 51:16 ביום א'. ביקשו ממני לציין שבנבחרת שלנו שיחקו שני נערים - דרור ק. ואייל. ואחרון אחרון חביב אנו מחזיקים אצבעות לקבוצת הראגבי שלנו, שבשבת זו נאבקת על המקום הראשון בליגה (גם נוער וגם מבוגרים) בקיבוץ יזרעאל, נגד נבחרת יזרעאל.

*** החלמה מהירה ושלמה לג'ו ריפקינד, אשר עבר ניתוח בבית-חולים צפת, ושוב ללס וזמי - שניהם עדיין על הגב בבית.

שבת שלום ושבוע טוב
אל ז ה

בית כפר הנשיא משתתף בצערן של
משפחות רזניק וחצור על פטירת
סיד פרבי ז"ל.

זה כמה שנים מתקיים פסטיבל ל"תיאטרון אחר" בעכו - המקבילה הישראלית לפסטיבל אדינבורו. וזוהי גם ההזדמנות של הקהל לפגוש בתיאטרון הפרינג', לא זה הממוסד, אלא התיאטרון התוסס יותר, שהולך יותר לנסיון, להעזה ולחידוש.

הציבור שלנו ברובו איננו מגיע לעכו ומחמיץ את המפגש הסגובני עם ליצנים, רוכלים, הופעות רחוב, קבצנים למיניהם, וגם כמה הצגות שהשנה, לכל הדיעות, הגיעו לרמה די גבוהה.

ומאחר ואתם אינכם מגיעים לעכו, החלטנו השנה להביא את עכו לכאן. הערב תעלה אצלנו ההצגה "פוקס", הצגה שזכתה לציון לשבח על-ידי המבקרים, ויחד עם ההצגה "העקידה" נבחרה לאחת ההצגות הטובות בפסטיבל. ההצגה עשויה בסגנון חנוך לזיון, מריר ועוקצני, ומחבריה מכנים אותה "קומדיה מוסיקלית". על כל פנים, למי שיבוא צפויה חוויה תיאטרלית מיוחדת של מפגש עם תיאטרון (קצת אחר). אם תעלה הדרישה, נקיים לאחר ההופעה מפגש-שיחה עם האומנים, כולם צעירים, כולם טריים, אבל עשויים מחומר טוב. להתראות.

בשם ו. תרבות

דודו

ל י ו ם - ה ו ל ד ת

6.1. אמיל פרנק

הילרי אפרוט
יעלי בולצ'נסקי

7.1. אלה פינק

8.1. אלן ויטהם

תמי פוטש

ירדנה שרקי

נילי בן-צבי (נכדה)

9.1. אורי שובל

10.1. גרשי אפשטיין

11.1. כוכבה חצור

12.1. פרל בן-עטר

ל ה ו ל ד ת ה ב ת - ה נ כ ד ה

לרונית ולגיוני הרמץ
לדיאן וג'ירי ניימרק
ולכל בני המשפחה

ל י ו ם - נ י ש ו א י ן

6.1. בטי ומיכאל דוארי

7.1. בלנש ודוד לוי

מישיבתה ביום ב' 31.12.84

נכחו: רות גולן, זאב נ., רחל, אלק, בני, שריטה, ג'וני

על סדר היום:

1. נסיעות לחו"ל - ביקורים אצל נכדים
הלן הציעה שחבר שנוסע לבקר נכדים אחרי ארבע שנים, יהיה רשאי לצרף לשלושה שבועות שהוא מקבל לפי התקנון עוד 16 ימים (שהם 4x4 ימים לביקורים אצל נכדים בארץ).
הוחלט להריץ את התקנון החדש ללא שינויים ולכדוק את תפעולו כעבור שנה.
2. תוספת 2 ימי נופש לחברים מעל גיל 60
הוזכר שקיימת החלטת אסיפה מלפני שנה, שחבר מעל גיל 60 רשאי לתוספת של 2 ימי נופש ע"ח ו. החברה, בתנאי שהביצוע יהיה במקום נופש מסודר (בית מלון, בית הבראה וכד')
3. תקן בניין ודיר
אלק הציע מספר תחומים בבניית שיכון חדש, בהם ניתן לחבר לבחור על-פי שיקוליו. הוטל על אלק להכין רשימה מפורטת שתוגש לוועדה להכרעה.
4. כרטיסי מנוי ל"אגד"
ביום ב' 7.1.85, במעמד חגיגי של ערב חברתי, יחולקו כרטיסי מנוי ל"אגד".
להלן מספר הנחיות:
 1. הכרטיס מחולק לכל חבר, מועמד, ילד והורה (להוציא תושבים שלהם סידור כספי מיוחד עם כפר הנשיא)
 2. הכרטיס בתוקף שנה אחת.
 3. בכל מקרה של יציאה מן הקיבוץ שעולה על חודש ימים יש למסור את הכרטיס לאיזי.
 4. במקרה של אבדן יש להודיע מיד למשטרה ולקבל אישור על מסירת ההודעה; להצטלם מחדש ולצרף את התמונה לטופס בקשה, שניתן להשיג אצל איזי.
 5. עד קבלת הכרטיס החדש יהיו הוצאות הנסיעה על חשבון הנוסע.
 6. במקרה של שינוי סטטוס כלשהו יש להודיע על כך ל"אגד" באמצעות טופס, שניתן להשיג אצל איזי.
 7. במקרים מיוחדים וחריגים שאין כרטיס מנוי (ולא משום אבדן הכרטיס) ניתן לקבל אישור על החזר הוצאות נסיעה מאיזי.
 7. למרות האמור לעיל, ו. החברה תמשיך להחזיר חלק של הוצאות רכב עבור נסיעות לביקור אצל הורים ונכדים, כפי שעשתה עד עכשיו.

רשם: ג'וני

IN HONOUR OF
KIBBUTZ KFAR HANASSI
UPPER GALILEE

IN GRATITUDE FOR THE GRACIOUS HOSPITALITY
EXTENDED TO THE CHILDREN OF ALYN

אם תזדמנו פעם לבית-חולים אלי"ן - וביקור כזה רצוי ומספק מכמה בחינות -
תמצאו את המילים הנ"ל חקוקות באותיות זהב ב"לוח הכבוד", המשתרע עד לתיקרה
מול חדר התרפיה. "אתם ראויים לזה", אומרות עובדות המחלקה. "מה שאתם עושים
למען הילדים בקיץ! זה מעל ומעבר". כשמסתכלים באחיות החביבות, המוקפות מיטות
וכיסאות גלגלים, לא נעים לענות במשפט שחוק, כגון "מה שאתם עושים כאן יום יום
ראוי לכבוד פי כמה", לכן סתם מחייכים וממשיכים בסיור.

יצאנו ביום האחרון של חנוכה, משלחת של ארבע חברות וחמש נערות, כדי להביא
ל"ילדים שרנו" שי לחג. כבר מחלון המכונית הבחנו במשלחת נגדית קטנה - סיגי
וחנה, הבנות ה"גדולות" מנפנפות במרץ, חיוך מאוזן לאוזן מעטר את פניהן. כשהן
מבחינות בחבילות ובקרטינים שאנחנו פורקות, גוברת ההתרגשות והן (כמעט כתבתי
"רצות") נוסעות להביא עגלה, לשאת את השלל.

דלתות הנדנדה נפתחות ואנחנו באולם כניסה רחב ידיים ומשופע שיש. עגלות
נוספות מתחילות להגיע, גם כאלה ש"לא ידעו את הקיבוץ". הנה חגית נוסעת על תלת-
אופן. איזה יופי! ואודליה - לא להאמין - מדדה ללא עזרה מטרים ספורים. נשבר
הלב לראות אותם צוהלים על הישג שלפעוט בריא יהיה מובן מאליו. גם נוגה שמחה
והיא תובעת מיד את הבובה הגדולה ביותר מבין המתנות. ענבל קצת מיסכנה - הפעם
היא שוכבת בעגלה. תחבושת גדולה מעטרת את הרגל - שבר. כאן זה מעשה יום יום.
אין מה לעשות. העצמות רכות או פריכות מדי והטיפול היחידי הוא קיבוע וחבישה.
הבנים מבויישים יותר. ירון שואל בשקט: "נבוא שוב לקיבוץ?" ומחייך לשמע התשובה.
בה החיובית. במצבו אין שינוי. גם עדי השוכב רציני מאוד. "הוא מתחיל להתבגר
ולהיות מודע למצבו היום ובעתיד", אומרת האחות. עוד מעט הוא יעבור למחלקה של
הגדולים.

היינו אולי מעדיפים לבלות את כל היום במחלקה. אבל האורחות מחייבת ואחרי
הבטחות לחזור לפני הנסיעה, אנחנו מתוודעים למחלקות ולמיתקנים השונים במוסד.
מבחינת הציוד וצוות העובדים הוא ברמה בין-לאומית. מלבד ארבע המחלקות לגילאים
השונים, יש גם מרפאת חוץ, חדרי לטיפול בעיסוק, לטיפול במוסיקה, לפיזיותרפיה,
בריכה מחוממת גדולה, ומעל לכול - מכון למחקר. נאמר לנו שהם עוסקים באינטנסי-
ביות במחקר מחלת ניוון השרירים, והתוצאות מעודדות. רוב הילדים לומדים בכיתות
במקום, מיעוטם יוצא יום יום ללמוד בחוץ. מכל הארץ נשלחים ילדים לטיפול שיקומי
לתקופות קצרות או ארוכות יותר וילדים מאיזור ירושלים לומדים בגן ובמעון מיוחד-
דים.

חברים, אם אתם רוצים לשכוח את צרותיכם הפרטיות, תבלו חצי שעה במעון לתי-
נוקות עד גיל שלוש. ארבעה-עשר פעוטים אוכלים ארוחת צהריים. לזה חסרה רגל, זה
משותק חלקית, אחר ראשו גדול מן הרגיל, וכולם מחייכים אלינו. איך אפשר לא לחייך
בחזרה? אה כן, אחד שוכב במיטה ובוכה. קיבל עונש. לא התנהג יפה ליד השולחן!
שמונה מן הפעוטים חוזרים בסוף היום למחלקה - כי אין להם בית אחר. השאר חוזרים
יום יום למשפחותיהם. הגננת היא עולה צעירה מלונדון. בדרך כלל יש לה עוד שלוש
עוזרות, אבל היום חג המולד והעובדות הנוצריות בחופשה. זאת גם הסיבה שוויסהם
שלנו" לא נמצא. הוא מבלה את החג עם המשפחה בנצרת.

(ביקור באליון - המשך)

מכבדים אותנו בארוחת צהריים ואחרי שראינו סרט וידיאו עשוי היטב על פעולות בית החולים, אנחנו חוזרים למחלקה ב'. דמות קטנה רצה אלינו בשמחה. זאת קרן, שבילתה את הבוקר עם זוג מתנדבים וביקרה בעיר. בדיוק איפה, לא הצלחנו להבין, כי עדיין אין התקדמות רבה ביכולתה להגות צלילים. זה לא מפריע לה לפטפט בעליצות. גם את פ'איז פגשנו רק עכשיו. בקצה הפרוזדור אפשר להבחין בדמות שחרחרה, הולכת זקוף, אמנם במאמץ ולא בקו ישר. אבל הפנים קורנות והעיניים נוצצות בגאווה. בקיץ היה פ'איז רתוק לכיסא-גלגלים, אחרי מחלת הפוליו. איך התקדם! כולנו שמחים בשמחתו.

תיכננו לעזוב את המקום בשעה שתיים. אבל עד שנפרדנו והבטחנו להתראות כבר היה ארבע. לא הגענו הביתה עד שבע - אבל היה כדאי.

א נ ג ה

מודעה לחיילים:

הלן אחראית לחלוקת כרטיסים לחיילים.
החלוקה תיערך ביום שבת בשעה 12.30-13.00 במועדון.

מכונת הכתיבה

שהיתה בזמנו בחדר העיון ושימשה חברים
הזקוקים לה - נעלמה משם.
כל היודע על מקום הימצאה מתבקש להתקשר
עם ג'וני פרנק בהקדם.

נא להחזיר!

להרכב פריטים השייכים לבית-הילדים פתאום צומחות רגליים והם מטיילים -
חבל שאינם מוצאים את הדרך בחזרה הביתה, כי הציוד עולה הון. לאחרונה גם
העגלה של כיתת "מירוס" צימחה רגליים (בנוסף לגלגלים) ואינה חוזרת הביתה.
אם מישהו רואה עגלה גדולה ירוקה עם סמל צבוע בתחתית מלבן חום, אנא יודיע
לנו או יביא אותה בחזרה לאיזור בתי הילדים.

תודה - הצוות

שבת 15.12.

חברים יקרים, שלום רב וחג חנוכה שמח!

אני יושב ברכבת, חוזר לניו-יורק מבלטימור. אתמול בערב נאמתי בארוחת ערב בסניף של "ארצה" בקהילה גדולה, 2000 חברים. "ארצה" היא הארגון הציוני של הרפורמים כאן. כנאום דיברתי על המצב הכללי בארץ (כמה שאני מבין אותו מכאן), על התנועה הרפורמית בארץ ועל הצורך לפעול בדרכים שונות, כדי לתמוך בתנועה. לאחר מכן הלכתי לקבוצת הנוער שלהם ודיברתי איתם על קיבוץ. עודדתי אותם להצטרף לטיול לארץ בקיץ. היה סיפוק בכך שהרבה מהם מתכוונים לנסוע. אחת היתה בשיעורים שלי במחנה בקיץ שעבר והיא שוקלת אפשרות להיות שנה שלמה בארץ. אשלח לה מכתב עידוד.

בוקר מעורפל. הרכבת נוסעת 90 מייל לשעה. מרילנד מכוערת היום. הארץ רחוקה. כשאני נואם, זה עוזר לי לשחזר את הארץ האהובה עלי; את היחד, ההרגשה של שייכות, של בית. למדתי די טוב להעביר את המסר הזה. אבל הקהל הזה הוא קהל של בני 50 ומעלה. במקרה הטוב אעודד אותם לתרום כסף ולשלוח את ילדיהם ונכדיהם לתוכנית בארץ.

התפקיד שלי דורש שאשב הרבה במשרד, הייתי רוצה לצאת לשטח, לקמפוסים יותר, אבל שליח מרכזי לא עוסק בזה הרבה. כעת אני יוזם כנס עליה, שיתקיים כחלק מהתוכנית של הוועידה הדו-שנתית של התנועה. זה יהיה בנובמבר הבא, אבל באמריקה מתכוונים לטווח ארוך. כנס זה משמעותי, כי עד כה הרפורמים מברכים על עליה של חברים רק לאחר העובדה. בכנס זה התנועה מצהירה על מדיניות של עידוד עליה. כ-2000 נציגים מהרבה מן ה-800 קהילות יהיו שם. אחר-כך נערוך כנס עליה באזורים שונים. זה צעד גדול בשביל תנועה שהתנגדה לציונות באופן פעיל. יש עדיין התנגדות מוסיווית בהרבה מקומות. בקהילה של אתמול, למשל, אין דגל ישראל על הבימה. מתברר שאחד התורמים הגדולים לבניית הבניין היתנה תרומתו בכך, שלא יהיה דגל ישראל על הבימה. למרות זאת, במערכת החינוכית שלהם מלמדים על ישראל. גיליתי יידע לא מועט אצל הנערים שאיתם דיברתי.

יואב נאנח. יואב משחרר את העניבה קצת כדי שיוכל לנאום, אוכל עוגה אחרי התפילות אתמול ומקשיב לאישה בת 75 שמספרת לו שהוא "א נייס יונג מן" ושהחלום שלה הוא לטייל בביקור השלישי שלה בארץ עם אוטו ומדריך פרטי של משרד התיירות. החיוך על שפתי קפוא, שרירי הפנים עייפים מלחיך. רוצה הביתה. שירה שוב לבדה עם הילדים בערב שישי. אשת שליח... יותר נכון לקרוא פה אלמנת שליח. המשפחה תומכת בי כל-כך. בלי גיבוי של שירה לא הייתי מסתדר בכלל. אבל נוסף ללימודים שלה ועבודה כמורה מחליפה (כדי לממן את הלימודים), היא מחזיקה את הבית, מארחת אורחים ומנהלת את חייהם של הילדים. באמת סופר-אישה.

אני נהנה מהעבודה. התהליך של "ציוניזציה" של התנועה מאפשר מגע עם אנשים נהדרים ויש מקום להרבה יצירתיות ויוזמה ומעבר לעבודה. ניו-יורק בהחלט עיר הערים. רואים פה ושם מחזה, שומעים להקה, אירועי יידישקייט יש בשפע. והאנשים, האנשים... כשהולכים ברחוב, ים של אנשים מעניינים: יפים, מכוערים, עשירים, ברולס-רויס, ונשים שוכבות על המדרכה, מבקשות נדבות. אחת שוכבת על המדרכה, בשטח "שלה" כל יום, ואנחנו כבר מכירים. היא ישנה במקלט ציבורי בלילה ויושבת על המדרכה ביום וממלמלת אל עצמה. בעצם, כולם הולכים ברחוב כאן ומדברים עם עצמם. גם אני.

לפני שבועיים שדדו את אבא שלי ברחוב. למזלו היו מקצוענים ולא עשו לו

נזק רציני. חנקו אותו בשקט, לקחו את הארנק, השעוץ והצ'קים והשאירו אותו ללא הכרה על המדרכה. עברו שתי דקות, הוא התעורר, דיווח למשטרה, והמשיך בדרכו

(גלויה מן הגולה - המשך)

אל הישיבה שלו. חלק מהחיים. הקירבה אליו יקרה לי ולמשפחה מאוד. אנו ממש נהנים ממנו ומאשתו. בגלל לחץ העבודה אינני רואה אותו מספיק ואת אמא שלי בבוסטון עוד פחות, אבל הרבה יותר מבמשק. אמא של שרה חלתה בסרטן והיא טסה לסן-פרנציסקו בזמן הניתוח. טוב שהיא יכלה להיות איתה. זה עזר לה מאוד. כעת אין יודעים מה יהיה עתיד הסרטן, אבל יש תקווה שזה נגמר. לפעמים במשק הייתי מרגיש, שבני המשק לא מעריכים מספיק שהוריהם נמצאים קרוב. זה יקר לנו מאוד וצ'ופר אמיתי בשליחות.

שואלים אם לא קשה "למכור" את הארץ בימים של כהנא וגוש אמונים ואינפלציה וכו'. אני אומר שלא, אני מדבר על הכוחות המתקדמים בארץ ועל הקיבוץ, ואני מזמין אנשים להיות איתנו במאבק למען הנשמה האנושית של עמנו. אני מסתובב ורואה את הריקנות של חיי היהודים כאן. אני רואה תרבות נוצרית שולטת באופן מוחלט; כן, יש סובלנות באמריקה: סובלים את היהודים ואה המיעוטים האחרים. מספרים גדולים של יהודים לא יעלו - זה ברור. אבל אני כל כך רוצה שלפחות יהיו בארץ פעם אחת. רק אילו היו בארץ אי פעם. אינם יודעים מה זה להיות העם הדו-מיננטי בארץ משלך, עם כל הסיכוכים והקושי. אני מזמין אותם בלי סוף לבוא ולהתלכלך איתנו, להכיר אותנו. יש כאלה שמקבלים את ההזמנה ויבואו. ויש המון שחושבים שאני משוגע, שאני בארץ כי לא הלך לי כאן... דווקא הלך לי כאן. הם מסוממים מדי מהחומרנות והרצון להיות אמריקאים מן המניין, כדי לראות שהם נעלמים בתור עם כאן.

אין אלא לנשום עמוק, לעשות מה שניתן, ולחזור הביתה כשנגמור. להתדאות, חברים. אעמוד בקשר יותר הדוק. חג שמח!

בחיבה -

י ו א ב

+++++

ילדים, נוער וחברים !

אנחנו מבקשים שוב, לא לעלות על מגרש הכדורסל עם אופניים, גלגליות או כל דבר אחר, מלבד נעלי ספורט.

תודה מראש

ועדת ספורט

הטור לכיוון חדש

הוא עצר אותי במדרכה, בן משק גזעי (השם שמור במערכת), בעל כלבה נברוטית, שסובלת מהתמוטטות עצבים כל פעם שרואה אותי. (קוראים שלא הגיבו במילים כמו "אפשר להבין את הכלבה", "נו, עם פנים כאלו..." או משהו דומה יקבלו פרס בסוף שנת תשמ"ה.) "כל מה שאתה כותב בעלון זה קוטריזציה!" לא הבנתי אותו: "קוטריזציה - זו בטח מילה תנ"כית. זה מיחזקאל או מירמיה?" הוא חדל מנסיונותיו לשטות בי את כלבתו ואמר: "אתה רואה - גם כשיחה אתה עושה את זה. קוטריזציה זה מן המילה לקטר, כלומר לבכות - להתייפח - להתלונן - לבקר... אתה בטח חושב שאם אתה כותב משהו על המזבלה, על ברזי סודה שלא פועלים, על קורס לבנאים מתחילים (הוא מחייך בעל כורחו), הם, 'הם' ישימו לב לזה. אתה טועה. הם לא קוראים את זה, אולי מפני שחלק מהם לא יודע קרוא וכתוב וחלק אחר רגיל לקוטריזציה שלך."

"אז מה אתה מציע, לא לבקר, לא לכתוב על דברים חריגים?" "יש לך בעיה. אני מבין שאתה כותב מפני שאתה כותב וחושך מזה אף אחד לא יודע אם אתה רוצה רק לבדח או מתכוון לשנות דברים. מוטב שתדע מזה קצת. אתה מתכוון לכתוב שהקברט היה אחד האסונות הגדולים ביותר."

"זה לא נכון. היו אסונות גדולים יותר: טביעת אוניית הנוסעים 'טיטניק', התפוצצות ברכבת באיטליה, מהומות בהודו... אבל קיבלתי את הרמז. מעתה הטור יהיה רק חיובי בנוסח כתבות שלא האריכו ימים כגון 'טוב לי על הלב', 'האור בקצה המנהרה' וכו'."

לכן, קוראים יקרים, להבא תמצאו רק דברים חיוביים ומרנינים בטור זה והחש-כונות הפרטיים עם רכזי משק, תרבות, בניה, שירותים נחסל בעזרת רימוני-יד, אוזני המן ממולכדות וכו'.

נפרדנו מבן המשק הגזעי וכלבתו באמרנו "שמת לב איזה יום יפה זה?" והוא ענה: "השתגעתי? זה אסון לחקלאות."

נוסח אחר לשנת בר-מצווה

צוות מצומצם עובד בימים אלה על תוכנית שכוונתה לשנות את פני כל מה שקשור בשנת הבר-מצווה הקיבוצית, כפי שהיא נהוגה אצלנו. רוצים להפוך את ההורים של בני המצווה לגורם פעיל, כשותף בכל העשייה החינוכית בשנה זאת, מתוך אמונה שהורים צריכים וחייבים להיות מעורים הרבה יותר בחינוך הפורמלי של מוסדות החינוך שלנו. רוצים להרחיב את היריעה מעבר למשימות שבלוניות ולהעמיד בפני הילדים אתגרים משמעותיים. רוצים לשתף כמה שיותר חברים שאין להם קשר ישיר לבני המצווה בחוויה של השנה ולהחזיר לחברתנו את ההרגשה שהיתה לנו בשנים עברו, ששנת הבר-מצווה היא נכס של הקיבוץ כולו.

מחפשים משימות קצת אחרות שהן רלוונטיות לתקופתנו, כי סבורים אנשי הצוות המתכנן שבת/בן שלוש-עשרה חושב/ת מחשבות מעמיקות ומסוגל/ת להתייחס לבעיות קיומיות של קיבוץ, עם ישראל וארץ ישראל.

יש גם כאלה שסבורים שמוטב שנרד מריבוי האורחים שהפך, בלא משים, למעין שיטפון בסוף השבוע של חגיגת הבר-מצווה שהיתה נהוגה אצלנו. לכן יציעו באסיפה, להעביר את המסיבה לאחד מהימים באמצע השבוע והאורחים יסעו באותו לילה. עליה לתורה, גם של הבנים וגם של הבנות במידה שירצו, תתקיים בשבת הסמוכה ליום ההולדת ויבואו בני משפחה וידידים שמעוניינים באמת בהיבט הרוחני-דתי. בוודאי בנקודה האחרונה ישתלבו היצירים.

(בינינו לבין עצמנו - המשך)

היו יפות פעם...

מי שמסתכל בסרטים ישנים המוקרנים בטלביזיה, נדהם מחדש מיופיו של שחקניות קולנוע, שכיום נעלמו מן הבד: אודרי הפבורן, סופיה לורן, ג'ינה לולובריג'ידה ועוד. כמה יפות היו וכיום, במידה שהן עדיין בחיים, הן נשים בגילי החמישים, השישים והשבעים ומעט נותר מן היופי, פרט למה שהצלולויד שמר. כך זה בחיים אלה. אפשר להבין את אימרת חז"ל שאמרה: "טוב האדם שלא נברא מן האדם שנברא". אפשר כמובן לפרש את האימרה במובן שכל בריות העולם הם מעשים לא מושלמים שדינם לחטוא. ויש אפשרות לפרש שבשבעים שנות חייו ישמח האדם מעט וייעצב ויסבול הרבה. היופי והנעורים הם בני חלוף. מדי פעם לפעם מתפרסם סיפור על אלוף ספורט לשעבר, שחקן קולנוע מזדקן, סופר שיבש עטו, פוליטיקאים שההיסטוריה גזרה עליהם להיעלם מן הפוליטיקה, שמשתכרים או מתאבדים מפני שלא השלימו עם הירידה מן הפיסגה.

בתערוכת האמר שהוצגה בירושלים היה ציור של אישה צעירה ויפה. שם הציור היה "CALLER HERRIN" - נערה שמכרה דגים ברחובות הכרך בימי המאות 17-18 והפנתה את תשומת לב העוברים ושבים למרכולתה. מי היתה? איש אינו יודע. זוכרים את הצייר סר ג'ון מילאי, אבל היא - - - ?

סיום חיובי

כל פעם שאתה רואה תינוק מחייך, פרח יפה או נוף הגליל המקסים, זכור שזה כדאי.

א ר י ק

בר - מצווה

שינוי בכפר הנשיא.....

עד כה חגגנו בכפר הנשיא את מסיבת בר המצווה בסוף השבוע, שישי ושבת. אורחים בהמוניהם הגיעו כבר לארוחת הצהרים של יום שישי, לאחר מכן ארוחה - משותפת ושתי ארוחות בשבת, סה"כ 4 ארוחות. חדרים ללינת לילה ומטה של אורחים... כתוצאה: נוצרה תחושה בקרב חברים שאנו טורחים ומכינים מסיבה רק לאורחים..... ישבנו מספר חברים מצומצם וחשבנו על הצעות.

קיימנו ישיבה פתוחה לכולם במועדון החברים לפני חנוכה והגיעו כ- 25 חברים. אנו מבקשים להכריע בין ההצעה החדשה, המפורטת מטה, לבין הנוהג הקיים. ההצעה החדשה: מסיבת בר מצווה באמצע השבוע, ארוחה משותפת לכולם ולינת לילה רק לאורחים מחו"ל וקרובי משפחה קרובה מהארץ. (קירבה משפחתית מדרגה ראשונה). העליה לתורה תתקיים על פי בקשתו ובחירתו של בן או בת המצווה, ביום הולדתו או בתאריך שייבחר ע"י הוריו, או סמוך למסיבת בר - המצווה. ימי העליה לתורה יותאמו בין ההורים ומטפלת הקבוצה.

הנוהג הקיים: מסיבת בר - המצווה כפי שהתקיימה עד כה בסוף שבוע (שישי ושבת) כשהאורחים נמצאים לפחות לשלוש ארוחות. לינת לילה עם הגבלת מספר האורחים הלנים במשק. עליה לתורה בשבת בבוקר לכל בן או בת מצווה הרוצים - בכך.

בברכה

חברי הצוות

אריק ארנברג, דודו פלמה, עפרה משיח,
שלומית ליפשיץ, וונסה ויסבורט.

נ ס י ע ו ת ל ח ו " ל

מצורף בזה התקנון לנסיעות לחו"ל, שאושר באספה ב-12/84.
ברצוננו להזכיר שיש עדיין כמה נקודות שעומדות לדיון בועדת החברה ובמוסדות החנוך.

ההרשמה לתשמי"ה - עד סוף ינואר!

המעוניינים יפנו לצפורה או לדוד אלמן, בשבועות הקרובים, ויציינו מתי ברצונם לצאת ולכמה זמן.
אנא זכרו שיש הגבלה לס"ה ההוצאה וימי העבודה הכרוכים בכך. זכות הקדימה תינתן לחברים בקבוצות הראשונות.

להלן פרטים נוספים בקשר לימי - הנסיעה:

א. ימי עבודה:

בנושא זה אין שינוי. המשק נותן לנוסעים 12 ימים לתקופה של 10 שנים, ז"א 1.2 יום לכל שנה. שאר הימים יבאו מזמן החפש של החבר.

ב. פדיון זכויות העבר:

הימים שמגיעים לחבר יחושבו כך: מספר הקבוצה + שנה אחת (תשמי"ה) $\times 1.2$ יום. לדוגמא: אם את/ה בקבוצה 7 תקבל: $7 + 1$ (תשמי"ה) $= 8$, 8×1.2 יום $= 10$ יום.

ג. חברים שנסעו:

במקביל לחוב בכסף יש לחברים אלה גם חוב בימים.
החוב יחושב כך: אם את/ה בקבוצה 7: 3 שנות חוב פחות שנת תשמי"ה $= 2$ שנות חוב $\times 1.2$ יום.
ס"ה החבר חייב: 2.5 יום

החבר יחזיר זמן זה מה-1.2 יום לשנה.

ד. חברים "שנסעו" יוכלו לנסוע שוב בחלוף 4 שנים מתאריך נסיעתם.

דעמבר 1984

1998

- ימי עבודה:**

12. המשק מעניק לחבר ימי עבודה: 12 יום ב-10 שנים, דהיינו - 1.2 יום בשנה.
13. משך הנסיעה לחו"ל מוגבל ל-3 שבועות ברוטו (21 יום כולל שבתות), אלא אם:
- (א). הנסיעה היא אחת ל-6 שנים - אז מותר לנסוע ל-4 שבועות
- (ב) " " " ל-8 " - " " " ל-5 "
- (ג) " " " ל-10 " - " " " ל-6 "
- כל זאת בתנאי שלזכותו של החבר ימי עבודה לכך.
14. לא יסעו לחו"ל יותר מ-8 משפחות באותה עת, חוץ מאשר בחדשים יולי ואוגוסט - בהם יוכל המספר לעלות ל-10 משפחות.

15. כל מי שמתכנן נסיעה לחו"ל, חייב להודיע על כך עד 1 לינואר של שנת הנסיעה, ל :-

(א) סדרן העבודה

(ב) מרכז הענף שלו

(ג) הועדה המבצעת

אם יתברר שמספר הפונים לאותה תקופה גדול מדי, תינתן עדיפות לאלה שחיכו יותר זמן מתאריך נסיעתם האחרונה.
(בתקופת המעבר - לפי מספר הקבוצה הגבוה יותר.) פניה שתוגש אחרי 1 בינואר תסופל בשיטת "כל הקודם זוכה."

16. כל חבר חייב למלא את התחייבויותיו בעבודה לפני נסיעתו (מסירת שבת, תורנות חדר אוכל, ותרבות וכו').

17. באותה שנה שחבר נוסע לחו"ל, ומנצל מלוא זכות תקופתו בחו"ל, לא יצא לחופש נוסף ליותר מ-3 ימים רצופים - אלא לאחר תאום מראש עם הסדרן ובמידה והסדרן רואה את הדבר כאפשרי. נוהג זה יחול על כל חברי כפר הנשיא, על מנת לאפשר עזרה לענפים אחרים.

18. תכנית הנסיעות השנתית לחו"ל תובא לאשור סופי של מרכז כח אדם.

נסיעת משפחות צעירות להורים בחו"ל

נספח מיוחד:

המשק יממן נסיעה עם ילדים רק כשמתקיימים כל התנאים הבאים:

1. כאשר לפחות הורה אחד, של אחד מבני הזוג, גר באותה ארץ.
הנסיעה היא במפורש להורים ולא לקרובי משפחה אחרים.

2. כאשר נסיעה זאת היא ראשונה לאחר עשר שנות חברות.

3. כאשר לא היתה לחבר נסיעה מיוחדת לחו"ל עם ילדיו או אחד מילדיו.

4. כאשר לא היתה לחבר נסיעה בתום תקופת מועמדותו, עם ילדיו או אחד מילדיו.

משפחה שנוסעת לפי הסדר זה לא תקבל את הסכום שניתן לחברים לפי \$280 לשנה. במקום זה תקבל:

(א) כרטיסי טיסה, כולל תשלום היטלים, מסים ובטוח.

(ב) דמי קיום יומיים, לפי \$10 לחבר ו-\$5 לילד, לתקופה של עד 6 שבועות.

אושר באספה ב-12/84

דו"ח משיבת המזכירות מיום 27.12.84

נכחו: יעל ש', מיכאל ד', יצחק ע', עפרה מ', ישראל א', שוש ס', גדלי ע', דודו פ'.

1. בטיחות

(מוזמנים: אלן א', אבי ר', הרל ל', אוסי א')

אבי רובינסון הביא דוגמאות למוקדי סיכון בחצר המשק ובכך העלה מחדש את הבעיה על סדר יומנו. הודגש, שקיימת מודעות בהנהלת המשק וקיים קשר עם נציגי התק"ם בנושא. יחד עם זאת, סוכם שיש צורך מיידי לאפשר לחבר משלנו להיות אחראי לקידום הבטיחות בחצר המשק. הנושא יטופל בוועדת כוח-אדם.

2. חלוקת בית מרכז השרותים

החלוקה נעשתה ע"י תת-וועדה מטעם המזכירות. סוכם לשכן בבנין את ענפי הצריכה הבאים: חשמליה, מעבדת חשמל, חנות בעלים, סנדלריה, מספרה, קוסמטיקה, מרכז קניות והדפסה. המזכירות אישרה את החלוקה.

3. בקשת התנועה להארכת שליחותה של משפ' פק

המזכירות ראתה בחיוב את בקשת התנועה. הבקשה תובא לאישור האסיפה.

4. אולפן קיץ בכפר הנשיא

(מוזמנים: יעל נ', שמחה א', ארווין ק', אריה ו')

קהל המשתתפים באולפן קיץ מורכב מסטודנטים שחונכו על ציונות ומעוניינים להגיע לכאן באמצע לימודיהם באוניברסיטה. הקושי שלנו נעוץ במערך העבודה בחודשים יולי ואוגוסט, שאיננו דורש כוח-אדם זמני רב. סוכם לקבל את האולפן תוך ידיעה, שנצטרך לצמצם מאד את מספר המתנדבים בחודשים אלה וכן את אורחי החברים הבאים לשהות ארוכה על מנת לעבוד. המזכירות הדגישה נקודה אחרונה זו, כי למען העניין שלנו כקבוצה לקלוט אולפן קיץ, נאלץ לצמצם מאד בקשות לארוח ארוך של בודדים, הבאים על-פי הזמנה אישית.

5. תת-וועדה של המזכירות לקביעת תקנון הורים

חברי תת-הוועדה: מיכאל ד', שוש ס' יעל ש'. תת-הוועדה תשב יחד עם נציגי וועדת הורים. קבלנו שתי פניות נוספות של הורים להתישב בכפר הנשיא: אמא של מינה ס' וסם וולפסדורף. דובר על כך שקיימת רשימה של הורים המעוניינים לבוא למשק ושבעיתנו הגדולה כרגע היא דיור.

6. הודעה על עזיבה

ז'אק ואירית לוי הודיעו על עזיבה. עד לפירסום ההודעה כבר הספיקו לעזוב את המשק.

א. סוף מידע על לימודים והשתלמויות

לחברים שלום רב,

להלן הסבר ופירוט על ההודעה שהופיעה על לוח המודעות:
הפגישות מיועדות לאסוף, לרשום ולעדכן את הבקשות, הן החדשות והן אלה שכבר הוגשו, וגם הכוונות ללימודים של חברים ובני משק לשנת 1985, ולטווח של שנתיים-שלוש מראש.

(א) לגבי שנת 1985 הכרחי שכל מי שרוצה ללמוד או להמשיך בלימודיו - השכלה גבוהה, מכינה, השתלמות קצרה או ארוכה, קורס בתל-חי או במקום אחר, חוג קצר או ארוך, חדש או ישן - כולם מתבקשים לבוא ולמסור על כך.

כידוע, ברוב המוסדות להשכלה גבוהה ההרשמה לתש"ו נסגרת כבר בפברואר!

(ב) לגבי 1986 והלאה, מי שכבר החליט וגם מי שעדיין לא החליט, אך חושב ברצינות על לימודים קצרים או ארוכים, מכינה, השתלמות, קורס, חוג, וכו' - מתבקש למסור לי על כך.

כל המידע שייאסף יהווה חומר רקע ובסיס לדיונים על מדיניות ותקציבים בוועדות הנוגעות בדבר, במזכירות, וכן לקבלת החלטות באסיפה בבוא הזמן.

מועדי הפגישות

יום ו'	11.1.85	בשעות 12.00 - 15.00
יום שבת	12.1.85	" 12.00 - 15.00
יום א'	13.1.85	" 17.00 - 20.00

בחדר וייצמן

במקום יוכלו החברים לעיין בחומר הסברה על לימודים במוסדות השונים.

להתראות

יצחק ג.

מרכז ועדת השתלמויות

PARENTS PAGE

4th January, 1985

Owing to a slight misunderstanding your Page did not appear last week. I hope you were not too disappointed. However, we are printing a double birthday-list in case there are some retroactive greetings you would like to convey:

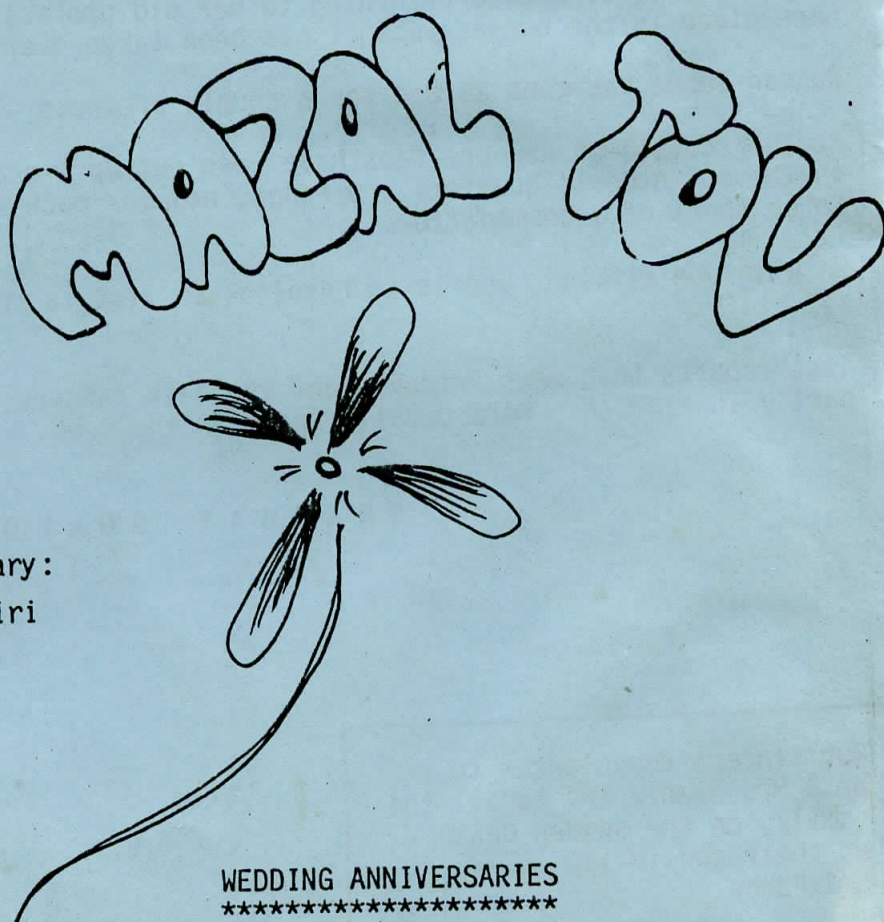
- 30.12.1984 Shosh Ben-Tzvi
31.12 Galit Cohen (Pam's grand-daughter)
1.1. 1985 Yisrael Avidor
Ronnie Butow
2.1. Henry Ben-Yehuda
Bob Hart
Yehonatan Arnold
3.1. Ruti Amit
Benny Goldberg
Hilary Kaplan
Joani Heers
4.1. Dina Rachmani
5.1. Yuval Jackson
Avigail Frank
Ilana Frank
Alon Koniges

And one single Wedding Anniversary:

- 5.1.85 Michal & Mossi Hameiri

Now for this week's lot!

- 6.1.85 Emil Frank
Hilary Aptroot
Yael Bolchinsky
7.1.85 Ella Fink
8.1.85 Alan Whitham
Tami Potash
Yardena Sharki
Nili Ben-Tzvi
9.1.85 Uri Shuval
11.1.85 Cochava Hatzor
12.1.85 Pearl Ben-Atar

WEDDING ANNIVERSARIES *****

- 6.1.85 Betty & Michael Doari
7.1.85 Blanche & Dave Levy

MAZAL TOV ALSO TO:

Shosh & Zami Ben-Zvi on the birth of their grand-daughter - daughter to Dina and Danny in Haifa.

Ronit & Johnny Harmatz, on the birth of their daughter, Shiranne, and of course to Dianne and Jerry, and Johnny's parents who came over especially for the event. She is the first grand-child for both couples and all are delighted.

NEWS OF THE WEEK

Talking about wedding anniversaries - I have heard of **four (4)** "forthcoming attractions" scheduled for the Spring and Summer. And they are:

Tony Yentis, Ronnie Butow, Adam Mader & Chanita Scheyngesicht - all have officially announced their intentions (what we used to call "getting engaged" in the old days!)

As you probably know, Aryeh Michaeli, our (ex)physiotherapist, also got married this week in Tel Aviv. It was a very nice wedding - just ask Mrs Glass or Ester Solomon, who got home at one o'clock in the morning.

Two car loads of chaverim also participated. Next week (probably Thursday night) there will be a reception for the young couple in the Moadon. We shall miss Aryeh but Yanita is of course returning to her old profession to fill the gap. Here place in the nursery school has been taken over by Michal Dadosh (Guter)

Raanan Tenne has gone abroad for a couple of weeks - to England via South Africa!

Another couple of new pre-fabs have been put up - one near the main gate, and one in the volunteer's quarters. Strange, however much we build, we always seem to be short of accommodation.

We wish Joe Rifkind, who is in hospital in Zfat, a speedy recovery.

Ilse reports that next Friday night the 11th January, there will be a programme partly in Yiddish. More details later in the week.

SHABBAT SHALOM

Inge

Our sincere condolences to
Mr & Mrs Reznik and to all the
family, on the sudden death
of their son-in-law
! Farby.

